Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

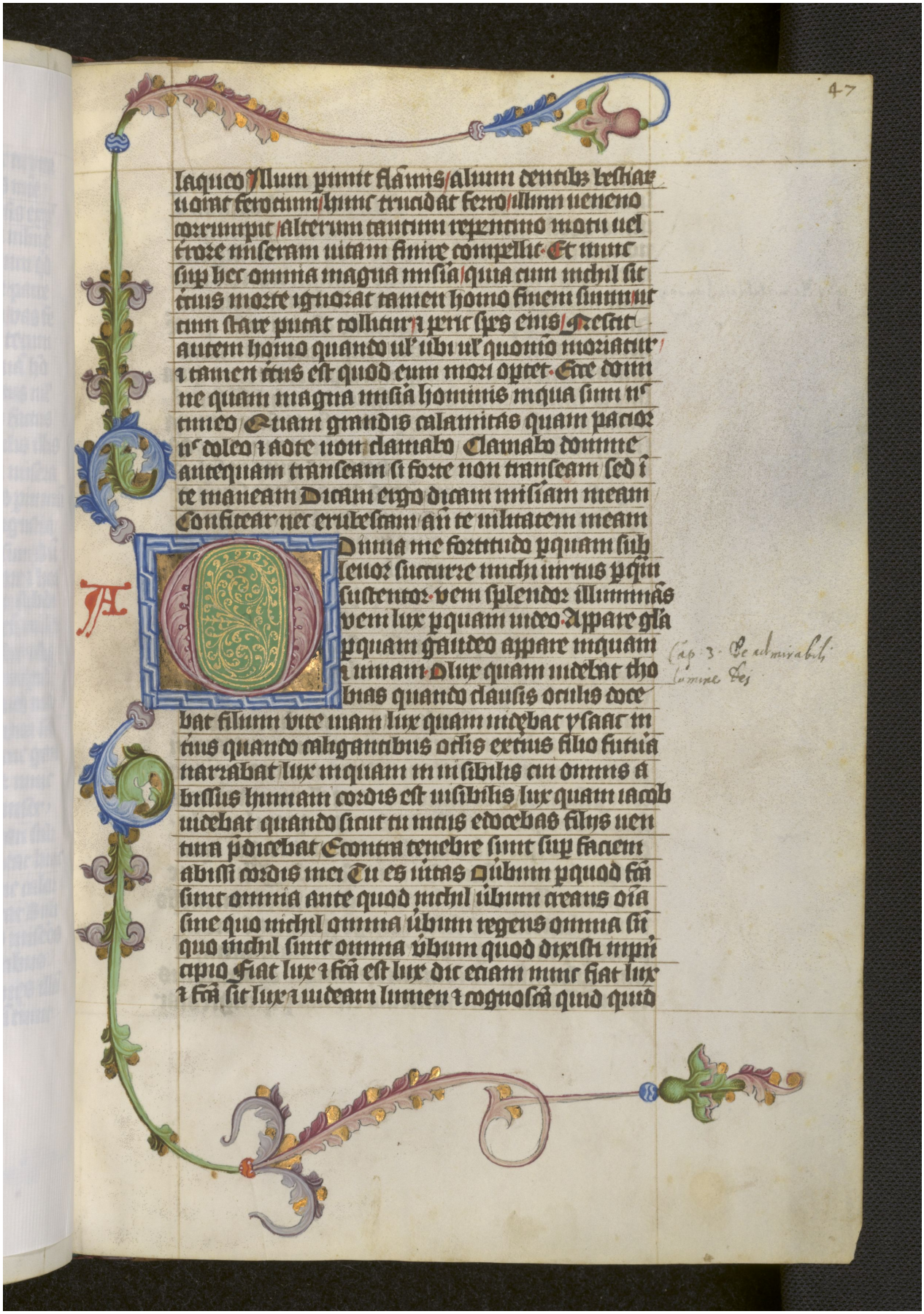

47

laqueo Illum punit flammis/alium dentibus bestiarum fera comminuit/hunc truncat ferro/illum veneno corrumpit/alterum tantum repentino motu vel morte miseram vitam finire compellit. Et nunc sup hec omnia magna miseria/quia cum michi sit certus morte ignorat tamen homo finem suum/ut cum stare putat collum/ut perit spes eius/Nescit autem homo quando vel ubi vel quomodo moriatur/ a tamen certus est quod eum mori oportet. Ecce domine quam magna miseria hominis mqua sum vt cineo/Etiam grandis calamitas quam pacior vt doleo a te non clamabo/Clamabo domine antequam transeam si forte non transeam sed te maneam Dicam ergo dicam miseriam meam Confitear per crudelitatem tu te miseratem meam

Domina me fortitudo pquam sub leuor sicurre michi in tus pqm sustentor. vem splendor illuminas vem lux pquam video. Apare glia pquam gaudeo apare mquam a mutam. O lux quam videbat tho bias quando clausis oculis dicebat filium vite iam lux quam videbat ysaac in tus quando caliginosis oculis certus filio futura narrabat lux mquam in visibilis cui omnis abissus humana cordis est visibilis lux quam iacob videbat quando sicut tu meis educebas filys ven tura predicebat Eccoram tenebre sunt sup facem abissi cordis mei Tu es vitas O verbum pquod fa sunt omnia ante quod michi verbum creans oia sine quo michi omnia verbum regens omnia si quo michi sunt omnia verbum quod dixisti mpri cipio Fiat lux a fa est lux dic etiam nunc fiat lux a fa sit lux a videam lumen a cognosca quod quod

Cap. 3. De admirabili lumine fei